

EŞİT KÖŞE

İnş. Müh. Rezan Bulut

RADYOLU GÜNLER

Radyolu günler. Evimizde güzel bir radyo vardı. Televizyon da vardı ama radyo daha ilgimi çekerti. Babam her sabah radyoyu açar, Yapı Kredi Bankası'nın "Şimdiki aklım olsaydı?" oyun tiyatrosunu dinlerdi, ben de kulak kabartırdım. Radyoyu yalnız başıma dinlemeyi severdim kimi zaman. O zamanlar İstanbul, Ankara, İzmir ve Çukurova Radyosu vardı.

Düğmeyi çevirir, o hışır hışır sesleri duymak isterdim. Çocuk aklımla içerden sesi gelen insanların o kutunun içinde olduğunu düşünürdüm. Işığı olduğunu anımsıyorum. Gözlerimi kutunun içerisine diker, bakınırdım ama kimseleri göremezdim.

Her sabah 10.00 haberleri sonrası ya da öncesi olabilir, "Arkası Yarın" tiyatro oyunları olurdu. Sürekli takip ederdim. Bu arada babam da haberleri radyodan dinlerdi. Sesini beğendiğim ve artık tanışık olduğum sanatçıların tiyatro oyunlarını dinlemeyi severdim. Işık Yenersu, Çetin Tekindor ve Kerim Afşar hayranlık duyduğum seslerdi. Tiyatrolarda oyunların içerisinde yaşadım. Kendimi kapıtır giderdim. O oyunlar sonrası hayal kurmalarım sanki daha yaygınlaşırdı. Öğleden sonraları saat 16.00'da da yine arkası yarın tiyatrolarının başka çeşitleri olurdu. Sesini beğendiğim sanatçıları beynimde yüzlerini çizirdim. Tiyatro oyunlarının içerisinde tonmaister ve efekt görevlileri vardı. Gemi sesi, kapının açıldığı, kapandığı sesler kulaklarımıza güzel yansırı. Sanki bir tiyatro sahnesi gibiydi. Sonradan öğrendiğim.

Ankara ve İstanbul radyolarındaki oyunlar daha çok ilgimi çekerti. Bazen radyonun düğmesini açıp, İstanbul Radyosu'nu bulmaya çalışırken, içerideki

oyuncu biraz kaçsa hemen o hışır hışır sesler yükselirdi. Yanlış hatırlamıyorsam 97.2 ibresine getirdiğimde o frekansı yakalardım.

Okul günleri sabahçı ve öğlenci olduğumuzda oyunları bu durumlarımızdan dolayı takip edemezdim. Olsun telafisi olurdu. Cumartesi günleri sabahları, "Çocuk Saati", 11.00'de Radyo Tiyatrosu'nu, üstelik tiyatro oyununun tek bölüm olduğu oyunları dinlerdim. Bu tiyatrolar aslında sadece ben değil, tüm aile tarafından dinlenirdi. Hele bir seferinde, nehrin kenarında kuş seslerinin verildiği sahnede, uyuya kaldığımı anımsıyorum.

Bu oyunların herkesin hayatında önemli bir yeri olduğunu düşünürüm.

Bir gün televizyonda da artık yavaş yavaş tiyatro oyunları gösteriliyordu. Çetin Tekindor, Işık Yenersu ve Kerim Afşar'ın yüzlerini siyah beyaz televizyonumuzda ilk defa görmüştüm. Radyoda seslerini duyduğum ve severek oyunlarını dinlediğim sanatçıların yüzüyle karşılaşmak. Seslerinden hayal ettiğim sanatçılar hemen hemen aynı çıkmışlardı. Öyle ki bu bende alışkanlık haline geldi ve hala devam etmekte. Telefonda yüzünü bilmediğim biriyle konuşurken, beynim hemen fotoğrafını çeker. Kimi zaman o kişiyle karşılaştığımda benzer, kimi zaman da tutmayabilir. Alışkanlık işte.

Radyoda gemileri, nehirleri, trenleri düşlerken, yıllar sonra bu seslerin de rejiden tonmaister tarafından verildiğini, sanatçıların sadece mikrofondan oyunları sergilediklerini öğrendim.

O zaman bu duruma üzülüğümü itiraf edeyim. Neden der iseniz, o da ben de kalsın. Mazur görün.

Ailece hepimizin dinlediği o güzel radyo bir gün,

mahallemizden geçen bir eskiciye verilmişti. Radyonun köşesi boşalmış oldu. O köşeye ne konuldu? Hiç aklımda kalmamış doğrusu.

Artık radyonun modası geçmiş, televizyonlar da artık renkli olmuştu. Daha daha sonraki yıllarda da özel televizyon kanalları devreye girmişti.

Bazen bir eski radyo görsem geçmişe giderim.

Radyo evimizden ayrıldığı zaman sanırım ben de büyümüşüm.

Çok yıllar sonra Harbiye’de bulunan İstanbul Radyosu’nun önünden geçtiğimde, duygularım çok çeşitli olur. Adı üzerinde radyo.

İşimin Harbiye’de olması nedeniyle, Radyo binasının olduğu güzergâhtan yürümeyi de çok severdim. Ayrıca o yol gerçekten de güzel bir yoldur. Radyo Binası da o yola çok yakışır.

Radyolu günlerimiz.

Güzel ve özlem dolu günler ve yıllar.

Hayallerimiz.

Bitmeyen, sıcak ve biz bize dinlediğimiz hayatlar.

Hepsi o güzel kutunun içinde kaldı.

Düğme kapandı.

Biz radyoya elveda dedik.

İnş. Müh. Rezan Bulut, 1968 İstanbul doğumlu. Liseyi Özel Tarhan Koleji’nde bitirdikten sonra, İTÜ İnşaat Mühendisliği Bölümü’nden mezun oldu. 1995 yılında İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi’nde, BM Uluslararası Habitat Konferansı’nda İMO adına Habitat Sekreteri olarak çalıştı.

İnş. Müh. Rezan Bulut

BM’nin Uluslararası Yerleşmeler Konut Politikaları ve Çözüm Önerileri eylem raporunu, İngilizceden Türkçeye çevirdi. Konferans boyunca uluslararası atölyelerde Oda adına aktif yer aldı. 1999 yılında İMO İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Sekreter Üyelik görevini, 2006 yılına kadar sürdürdü. 2006 yılı itibari ile Şube Sekreteri olarak İMO İstanbul Şube’de görevine devam etti. İstanbul Şube’nin aylık yayın organı olan İstanbul

Bülten Dergisi’nin yazı işleri müdürlüğü görevini 1998 yılından itibaren yapmaktadır. Odanın kurul ve komisyonlarında aktif görev aldı. Bilimsel kongrelerin sekreteryasını yürüttü. TMMOB’nin yürütmüş olduğu mühendis, mimar, şehir plancıları için profil araştırmasında, İMO İstanbul Şube adına anket ve profil çalışmalarında bulundu. Türk - Yunan Mühendislik çalışmalarının, İstanbul ve Atina toplantılarında eşgüdüm sekreteryası olarak çalışmalarını yaptı. Uğur Mumcu Araştırmacı Gazetecilik Vakfı’nın yerel medyada çalışan gazeteciler eğitimine katılarak, katılım belgesine sahip olmuştur. 3 yıldır deneme yazılarını kendince yazmaktadır.